

af en bolig i almennyttigt boligbyggeri i kommuner med såkaldt »kommunal godkendelsesordning«, indebærer, at amsankenævnene må påregnes at skulle behandle et større antal sager end hidtil. Det skal dog bemærkes, at der i vidt omfang er parallellitet mellem sager om afslag på ydelse af beboerindskudslån og boligstøtte – hvor amsankenævnet efter de gældende regler er ankemyndighed – og sager om afslag på ansøgning om tildeling af en bolig i almennyttigt boligbyggeri, samt at det allerede nu ved vurderingen af, om husstandsindkomsten er for lav i forhold til boligudgiften, kan være vejledende, om den boligsøgende er berettiget til individuel boligstøtte efter reglerne herom i boligstøtteloven.

Ved tilrettelæggelsen af de senere års samlede bygge- og boligpolitik har sanerings- og byfornyelsesaktiviteten fået en mere og mere fremtrædende rolle og er i de sidste år blevet næsten fordoblet. De øgede offentlige udgifter hertil, den mindre kvotereduktion som følge af omlægningen af finansieringen af byggeskader i det almennyttige boligbyggeri og det ændrede efterspørgselsmønster, befolkningsudviklingen og udviklingen i det private byggeri giver anledning til har dannet baggrund for forslaget om *ændrede* kvoter for almennyttigt boligbyggeri og ungdomsboliger. Dette vil isoleret set, men samlet, betyde såvel statslige som kommunale mindredgifter fra 1986.

Kvoten for almennyttigt byggeri foreslås i 1986 nedsat til 7.500 boliger. I årene 1987–89 arbejdes med en kvote på 7.000 boliger årligt. Dette giver sig allerede i 1986 udslag i mindre offentlige udgifter til grundkapital, der udbetales af staten med 12 pct. af anskaffelsessummen og 6 pct. fra kommunen. Fra 1987 vil der tillige være tale om besparelser på rente- og afdragsbidragskontiene.

For ungdomsboliger foreslås kvoten hævet til 2.500 ungdomsboliger årligt. Dette betyder isoleret set allerede fra 1986 øgede udgifter i form af statslig grundkapital. I takt med ungdomsboligernes færdiggørelse kommer hertil tillige øgede udgifter til rente- og afdragsbidrag. Den samtidig foreslåede omlægning af finansieringen af ungdomsboliger, jfr. herom senere, forventes dog i de nærmeste år, at give mindredgifter af nogenlunde samme størrelsesorden.

I tabel 1 nedenfor ses en oversigt over mindre- og merudgifter som følge af de foreslåede og i de almindelige bemærkninger forudsatte kvoteændringer i perioden 1986–89. Beløbene er opgjort i faste 1984-priser, således at sammenligning med finanslov 1985 umiddelbart er mulig. Det bemærkes, at

der i tabeller og ved beregningen af de statslige og kommunale mer- og mindredgifter ikke er taget hensyn til en evt. overførsel af en uudnyttet andel af kvoterne til et efterfølgende finansår og at opgørelsen i tabel 1 for ungdomsboligernes vedkommende bygger på de nugældende finansieringsregler.

Tabel 1. Offentlige mindredgifter ved ændrede kvoter 1986–89.

Mill. kr.	1986	1987	1988	1989
Almennyttige boliger ..	146	197	220	247
Ungdomsboliger	-18	-25	-28	-32
Besparelser ved kvoteændringer	128	172	192	215
Heraf kommunale besparelser	49	65	65	65

Anm.: Negative beløb angiver en merudgift.

Forslaget om at *harmonisere finansieringsreglerne* for ungdomsboliger og byggeskader med de regler, der i realkreditlovgivningen er gældende for byggeriet i øvrigt, vil betyde ændrede udgiftsprofiler for det offentlige. Således vil besparelsen i grundkapitalen modsvares af senere offentlige merudgifter til rente- og afdragsbidrag.

Ungdomsboliger finansieres nu med statslig grundkapital til 25 pct. af anskaffelsessummen og indekslån med rentebidrag til resten (75 pct.). Af det samlede rentebidrag betaler kommunen 10 pct. og staten 90 pct. Endelig yder staten afdragsbidrag til ungdomsboligernes finansiering i intervallet 50–75 pct. af anskaffelsessummen.

Ved at øge realkreditbelåningen til 80 pct. af anskaffelsessummen harmoniseres finansieringsreglerne med reglerne for ejerboliger, almennyttige boliger, andelsboliger samt privat udlejningsbyggeri. Samtidig reduceres grundkapitalandelen fra 25 pct. til 20 pct. af anskaffelsessummen, hvilket som nævnt resulterer i umiddelbare mindredgifter for staten. For at sikre at byggeriets kapitaludgifter – og dermed huslejen – ikke stiger som følge heraf, foreslås såvel rente- som afdragsbidrag udvidet med 5 pct.-point til at omfatte henholdsvis intervallet 0–80 pct. og 50–80 pct. af anskaffelsessummen mod nu 0–75 pct. og 50–75 pct.

Med iværksættelse af finansieringsomlægningen den 1. januar 1986 og ved en årlig kvote på 2.000 boliger henholdsvis 2.500 boliger skønnes de ændrede finansieringsregler i den 4-årige planlæg-